

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, de avocatul Brăteanu Veceslav în numele inculpatului

Lungu Dumitru XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 25.07.2018 -04.03.2019,
instanța de apel: 27.03.2019 - 10.06.2019,
instanța de recurs: 20.09.2019 - 17.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 04 martie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Lungu Dumitru a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal (*episodul din 31.08.2017*), la de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitatea în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani și în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal (*episodul din decembrie 2017- 05.04.2018*), la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitatea în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitatea în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Conform art. 85 Cod penal, *prin cumul parțial de sentințe*, inclusiv sentința Judecătorei Chișinău din 28.04.2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitatea în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, *din momentul pronunțării sentinței*, cu deducerea perioadei arestării preventive din 05.04.2018 până la 02.05.2018 și 10.10.2018 până la data pronunțării prezentei sentinței.

Solicitarea acuzatorului de stat privitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, a fost respins ca neîntemeiată.

Solicitarea inculpatului și a apărătorului privind reducerea pedepsei în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost respinsă ca inadmisibilă.

2. Instanța de fond a constatat că: *„inculpatul Lungu D., acționând de comun acord și împreună cu alte persoane, neidentificate la moment, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, acționând (prin complicitate, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru preparare, păstrare, prelucrare, procurare, expediere, transportare, distribuire și vânzare ilegală a precursorilor, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp.*

Astfel, la 32.08.2017, Lungu D., aflându-se în mun. Chișinău, în fața CC UNIC, împreună cu o altă persoană neidentificată, au comercializat contra sumei de 1750 lei către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Sozantov O., 5 comprimate de formă neregulată, de culoare roz, care conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 14.09.2017 conțin substanță psihotropă MDMA în cantitate totală de 1,744 grame, ceea ce constituie proporții mari.

În continuarea acțiunilor prejudiciabile, la 06.10.2017, Lungu D. fiind cu o persoană neidentificată, aflându-se în regiunea stației de deservire „MERCEDES CENTRU” din sect. Rîșcani, mun. Chișinău, a comercializat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate XXXXX XXXXX, 2 comprimate de formă neregulată, de culoare roz, care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX conțin substanță psihotropă MDMA în cantitate totală de 0,640 grame, ceea ce constituie proporții mari.

Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Totodată, Lungu D. acționând în scop de profit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, împreună și de comun acord cu Boțan S., Vornicescu C. și alte persoane, inclusiv neidentificate, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul R. Moldova a drogurilor și analogilor acestora în proporții mari cu scop de înstrăinare.

Astfel, Vornicescu C. acționând împreună și de comun acord cu Boțan S., Lungu D. și cu alte persoane, în scop material, de înstrăinare a substanțelor stupefiante, în perioada decembrie 2017 - 05.04.2018 procurau de la Lozovanu N. și Rusu N. substanță stupefiantă - marihauna, pe care au păstrat-o o perioadă nedeterminată de timp cu scop de comercializare, precum și au înstrăinat-o diferitor persoane, inclusiv prin intermediul lui Lungu D.

Inclusiv, la 31 martie 2018 Lungu D. în urma unei înțelegeri prealabile prin intermediul telefoniei mobile cu Vornicescu C. și Boțan S., împreună s-au deplasat în r-nul Strășeni, s. Lozova, unde au procurat de la Lozovanu N. o cantitate nestabilă de substanță stupefiantă -marihuana, contra sumei de 500 lei pentru un pachet.

Ulterior, Vornicescu C., prin intermediul lui Boțan S., i-a înstrăinat această substanță lui Lungu D. contra sumei de 1000 lei pentru un pachet. Lungu D., la rândul său, acționând în scop material, de înstrăinare a substanțelor stupefiante, în perioada 31.03.2018 - 05.04.2018 a înstrăinat diferitor persoane o parte din marihuana procurată în circumstanțele expuse supra, iar restul substanței o păstra la domiciliul său temporar cu scop de înstrăinare.

Respectiv, la 05.04.2018, fiind efectuată percheziția la domiciliul temporar a cet. Lungu D., amplasat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Schinoasa Deal, 53D, unde au fost depistate și ridicate un pachetele din polimer cu masă vegetală, un cântar la scară mică cu urme de masă vegetală, două pachetele din hârtie cu urme de masă vegetală, două pachetele din polimer și două pachetele hârtie cu semințe.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 24.05.2018, masa vegetală de culoare verde, ridicată în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul cet. Lungu D., pe adresa - str. Schinoasa Deal, XXXXX, or. Codru, mun. Chișinău, reprezintă substanță stupefiantă marijuana, obținută artizanal din plante de cannabis (câneapă). Cantitatea substanței stupefiante - marijuana, constituie în total 3,309g (masa uscată).

Particulele unice de masă vegetală, de pe suprafața cântarului electronic de scară mică și de pe bancnota cu nominalul 1 leu, ridicate în circumstanțele de mai sus, reprezintă urme ale substanței stupefiante marihuana.

Substanțele stupefiante depistate, au fost procurate, înstrăinate și erau păstrate de către Lungu D., cu scop de înstrăinare.

Cantitatea substanței stupefiante înstrăinate și păstrate cu scop de înstrăinare de către Lungu D., potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

Astfel, acțiunile intenționate ale lui Lungu D., au fost încadrate juridic în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, adică a săvârșit circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari”.

Instanța a reținut că inculpatul a declarat că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța conducându-se de prevederile art. 7, 75-78 Cod penal, a luat în considerare faptul, că inculpatul a comis infracțiuni grave, a recunoscut vina și a depus cerere privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, instanța a statuat că, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea incriminată lui Lungu D. este una gravă, sancțiunea căreia prevede pedeapsă sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, însă acesta beneficiază, conform alin. (8) art. 364¹ din Codul de procedură penală de o reducere cu o treime a limitelor L de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel că, noile limite constituie minim - 2 ani, maxim - 4 ani și 8 luni închisoare.

Analizând circumstanțele comiterii infracțiunii, aceasta fiind săvârșită prin coparticipație, personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere, ori, potrivit Formei-246 ultimul a mai fost în conflict lu Legea, a comis infracțiunea prevăzută la cel de-al doilea episod în termen de probă, fiind condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017 la 2 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, acordându-i-se un termen de probă de unu ani de zile, instanța a considerat că, îndreptarea și corectarea lui este posibilă doar cu izolarea de societate, neconsiderând pedeapsa sub formă de închisoare ca una fiind una excesivă, motiv pentru care, va aplica inculpatului pentru infracțiunea comisă, pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

De asemenea, inculpatul a comis unul din epizoadele infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, cel din 31.08.2017, când aflându-se în mun. Chișinău, în fața CC UNIC, împreună cu o persoană neidentificată, au comercializat contra sumei de 1750 de lei către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Sozantov O. 5 comprimate de formă neregulată, de culoare roz, care conform Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 14.09.2017 conțin substanță psihotropă MDMA în cantitate totală de 1,744 grame, ceea ce constituie proporții mari, neajungând la vârsta de 22 ani.

Ori, din analiza Extrasului din Registrul de Stat al Populației, la momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpat, dânsul nu avea împlinită vârsta de 22 ani, temei pentru care la stabilirea pedepsei, instanța de judecată, a aplicat față de inculpat, pentru episodul comis la 31.08.2017, prevederile art.70 alin. (3¹) Cod penal, în conformitate cu care, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$, ori, la momentul comiterii infracțiunii avea împliniți 20 ani.

Subsecvent, pentru infracțiunea prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal comisă de inculpat, născut la 31.08.1996, la 31.08.2017, instanța a stabilit ultimului, luându-se în considerare prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani închisoare.

Totodată, la aplicarea pedepsei, instanța a luat în considerare că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art.217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și anume cel de-al doilea episod, adică a desfășurat activitatea sa ilegală în perioada lunii decembrie 2017, finisându-se la 05.04.2018, aflându-se în termen de probă, acordat de către Judecătoria Chișinău când a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, acordându-i-se un termen de probă de 1 an de zile, temei pentru care, a aplicat față de condamnarea inculpatului Lungu D. pe prezenta cauză penală, prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal în conformitate cu care, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - termenul de 15 ani.

Așadar, la pedeapsa definitivă sub formă de 4 ani închisoare stabilită inculpatului pentru concurs de infracțiuni, stabilită pe prezenta cauză penală, prin cumul parțial de sentințe va adăuga pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, stabilită inculpatului prin sentința Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017 (irevocabilă la 15.05.2017), și i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a practica activitatea în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Subsecvent, solicitarea înaintată de acuzatorul de stat privitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate la efectuarea expertizelor judiciare, în volum de 5040 lei, constituite din 1 680 lei pentru Raportul de expertiză nr. XXXXX din 15.05.2018, 1680 lei pentru efectuarea expertizei judiciare chimice nr. XXXXX din 14.09.2017 și respectiv 1680 lei pentru efectuarea expertizei nr. XXXXX din 23.10.2017, urmează a fi respinsă ca nefondată, ori, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Potrivit art. 473² alin. (1) Cod procedură penală, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din CoEDO, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat.

Conform art. 473³ alin. (1) Cod de procedură penală, plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucție, cu participarea condamnatului sau a prevenitului și, după caz, a avocatului acestuia și a reprezentantului administrației instituției penitenciare.

În corespundere cu prevederile art. 473⁴ alin. (6) Cod de procedură penală în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473² alin. (3), preveniții sânt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin. (5) și (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă.

În circumstanțele în care, la materialele cauzei lipsește o Hotărâre judecătorească (încheiere), de constatare a condițiilor rele de detenție pe parcursul deținerii inculpatului în arest preventiv, este inadmisibilă solicitarea inculpatului și a apărătorului acestuia de a reduce în condițiile normelor enunțate supra, termenul pedepsei cu închisoare, pentru o presupusă încălcare a drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Liliana Rusnac, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se încaseze de la Lungu D. cheltuielile judiciare în sumă totală de 5040 lei.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Totodată, deși instanța prin sentința emisă nu pune la îndoială existența cheltuielilor suportate de stat, îl eliberează de la achitarea lor, motivând că cheltuielile judiciare se achitate din bugetul statutului, fapt ce nu este negat de nimeni, însă în cazul recunoașterii inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, acesta fiind motiv de nereabilitare, ultimul urmează recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat.

Astfel, instanța încălcând prevederile art. 229 Cod de procedură penală, a refuzat încasarea cheltuielilor judiciare suportate de stat la efectuarea expertizei.

Ori, conform prevederilor art. 229 Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de către condamnat, instanța având posibilitatea de a obliga pe ultimul să recupereze cheltuielile judiciare.

3.1. A declarat apel și inculpatul Lungu Dumitru, solicitând casarea sentinței în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f), 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Apelantul a invocat că, prima instanță a hotărât să-i stabilească, prin aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, cu sentința Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017, a fost pedepsit la 2 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei numită a fost suspendată

condiționat pe un termen de 1 an. Lungu D. a săvârșit infracțiunea la vârsta sa de 19 ani.

La 20.12.2017 au intrat în vigoare prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$.

Astfel, pedeapsa potrivit sentinței Judecătorei Chișinău din 28.04.2017 și ținând cont de reducerea termenului în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal, rezultă a fi de 1 an și 4 luni.

Deci, instanța de apel urmează să stabilească pedeapsa definitivă, prin cumul parțial de sentințe, ținând cont de pedeapsa rezultată din sentința Judecătorei Chișinău din 28.04.2017, de 1 an și 4 luni.

În aceeași ordine de idei, se constată că infracțiunea pentru care este a fost învinuit în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, a fost comisă până la vârsta acestuia de 21 de ani.

În atare circumstanțe, aplicabilitatea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$.

Respectiv, prima instanță urma să reducă $\frac{1}{3}$ din maximul pedepsei aplicate.

Prima instanță nu a luat în considerare circumstanțele atenuante: starea gravă de sănătate, care a fost dovedită prin probe directe, pertinente și concludente, și anume actele medicale anexate în acest sens la materialele dosarului penal; educația sportivă a inculpatului care a fost dovedită prin probe directe, și anume diplomele acestuia. Iar aceste probe dovedesc și posibilitatea reală de a-și corija comportamentul; săvârșirea infracțiunii de către o persoană care nu a atins vârsta de 21 de ani; recunoașterea vinovăției.

În instanța de judecată, a solicitat examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanța judecătorească admis examinarea cauzei penale în această procedură simplificată.

Totuși, instanța judecătorească ai- aplicat o pedeapsă prea aspră.

Cu toate că, în speță sunt prezente doar circumstanțe atenuante, prima instanță nu a prevăzut aplicarea art. 90 Cod penal, ori, și-a motivat soluția cu fraze de ordin general ce nu corespund cu circumstanțele reale ale cauzei.

3.2. Avocatul Căpățînă Ion, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura pedepsei și a respingerii cererii inculpatului privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5), (6) Cod de procedură penală, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate.

Apelantul a indicat că, inculpatul a solicitat să-i fie aplicate și prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Abordarea instanței de fond privind lipsa unei încheieri judecătorești de constatarea încălcărilor drepturilor inculpatului de detenție, drept motiv de aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) și (6) Cod de procedură penală, este una ilegală, ori, condițiile proaste de detenție în Penitenciarul nr. 13, în special din cauza suprapopulării (extreme), condițiilor anti-sanitare și a cantității și calității foarte proaste a hranei

servite deținuților, CtEDO a constatat, în peste 15 cauze împotriva R. Moldova, fapt care nu urmează a fi constatat în fiecare caz împarte.

4. Potrivit dispozitivului deciziei din 10 iunie 2019, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a dispus: „*Se admite apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Liliana Rusnac.*

Se admite apelul declarat de inculpatul Lungu Dumitru și apelul avocatului Ion Căpățînă în interesele inculpatului Lungu Dumitru.

Casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 martie 2019 în partea încasării cheltuielilor judiciare și stabilirii termenului de executare a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului t pentru primă instanță.

Se încasează de la Lungu Dumitru Dumitru în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680 lei.

*În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală din pedeapsa stabilită lui Lungu Dumitru se reduce **216 zile.***

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Lungu Dumitru se calculează din momentul pronunțării deciziei - 10.06.2019, cu includerea timpului arestării preventive din 05.04.2018 - 10.06.2019.

În rest, se mențin celelalte dispozițiile ale sentinței fără modificări”.

4.1. Conform încheierii din 08 iulie 2019, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a dispus: „*Se corectează eroarea de calcul strecurată în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019 și se substituie sintagma „...216 (două sute șaisprezece) zile ...” cu sintagma „ ...742 (șapte sute patruzeci și doi) zile...” și se exclude sintagma „...cu includerea timpului arestării preventive din 05.04.2018 - 10.06.2019... ”.*

Instanța de apel a reținut că, în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019 este comisă o eroare la calcularea termenului, care urmează a fi redus din pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și anume, instanța a calculat reducerea pedepsei cu 216 zile, pe când urma să calculeze după următoarea formulă - $372 \text{ zile} * 2 = 742$, astfel corect este reducerea pedepsei cu 742 de zile și nicidecum 216 zile, luându-se în calcul din timpul arestării preventive din 05.04.2018 - 02.05.2018 și din 01.07.2018 - 10.06.2019, dar nu din 05.04.2018 - 10.06.2019, cum a indicat instanța.

Deci, urmează de corectat greșeala strecurată în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019 prin substituirea sintagmei „...216 (două sute șaisprezece) zile...” cu sintagma „...742 (șapte sute patruzeci și doi) zile...” și va exclude sintagma „...cu includerea timpului arestării preventive din 05.04.2018 - 10.06.2019... ”, or, acest termen deja a fost luat în calcul la reducerea pedepsei cu 742 de zile, în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

4.2. Potrivit deciziei din 10 iunie 2019, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a dispus: „*Se admite apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica Liliana Rusnac.*

Se admite apelul declarat de inculpatul Lungu Dumitru și apelul avocatului Ion Căpățînă în interesele inculpatului Lungu Dumitru.

Casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 martie 2019 în partea în partea încasării cheltuielilor judiciare și în partea stabilirii

termenului de executare a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Se încasează de la Lungu Dumitru Dumitru în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680 lei.

*În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală din pedeapsa stabilită lui Lungu Dumitru se reduce cu **742 zile, echivalentul a 2 ani și 13 zile.***

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Lungu Dumitru se calculează din momentul pronunțării deciziei - 10.06.2019.

În rest, se mențin celelalte dispozițiile ale sentinței fără modificări”.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsa reală cu închisoare, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, infracțiunea a fost săvârșită în coparticipație, infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor grave, conform art. 16 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în temeiul prevederilor art. 76 Cod penal s-a reținut căința sinceră, iar circumstanțe agravante în temeiul prevederilor art. 77 Cod penal, constituie săvârșirea infracțiunii prin participație.

Argumentul invocat de inculpat precum că, la adoptarea sentinței de către instanța de fond nu s-a ținut cont de faptul că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, este neîntemeiat ori, la stabilirea pedepsei instanța a aplicat dispozițiile art. 70 alin. (3¹) în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și a aplicat corect reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, astfel limitele în baza reducerii pedepsei cu $\frac{1}{3}$ constituie minimum 2 ani și maxim 4 ani, 8 luni închisoare, fiindu-i stabilită inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani închisoare, iar pentru epizodul din 31.08.2017 și pedeapsa complementară și anume privarea de dreptul de a practica în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

Nu pot fi reținute nici alegațiile inculpatului cu privire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ori, instanța de apel a considerat că, circumstanțele invocate de către prima instanță îndreptățesc faptele comise de către inculpat și doar, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, iar aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Lungu D. a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia în societate.

De asemenea, la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, instanța de judecată corect a luat în considerare caracterul deosebit de grav al infracțiunilor reflectate în coraport cu modul și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, cantitatea mare de droguri deținută cu scop de înstrăinare, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită și anume relațiile sociale cu privire la ocrotirea sănătății persoanelor, natura și gravitatea rezultatului produs-deținerea drogurilor în cantități deosebit de mari; motivele și scopul săvârșirii infracțiuni:-în scopul înstrăinării drogurilor; conduita avută anterior săvârșirii

infracțiunii, săvârșirea infracțiunii prin participație, infracțiunea fiind de categoria celor grave, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Lungu D., urmează a fi atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare.

În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În partea ce ține de condițiile de detenție contrare prevederilor art. 3 CoEDO din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, avocatul Căpățină I., în interesele inculpatului Lungu D. în apelul înaintat, a invocat aflarea inculpatului pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, în mai multe celule din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, care erau supraaglomerate și care nu dispuneau de spațiul de 4 m² care e necesar să revină fiecărui condamnat.

Potrivit raportului administrației Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, s-a constatat că, inculpatul Lungu D. s-a aflat în condiții de detenție care au corespuns minimului necesar conform condițiilor izolatorului de urmărire penală.

Astfel, în perioada de referință, inculpatul Lungu D. s-a aflat de la 10.04.2018 până la 12.04.2018 în celula nr. 81, numărul de locuri - 12, cu dimensiunea de 22,95 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 1,91 m²; de la 12.04.2018 până la 13.04.2018 în celula nr. 40, numărul de locuri - 8, cu dimensiunea de 14,04 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 1,75 m²; de la 15.10.2018 până la 10.01.2019 în celula nr. 105, numărul de locuri - 16, cu dimensiunea de 36,58 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 2,28 m²; de la 10.01.2019 până la 21.01.2019 în celula nr. 104, numărul de locuri - 22, cu dimensiunea de 50,74 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 2,30 m²; de la 21.01.2019 până la 04.02.2019 în celula nr. 105, numărul de locuri - 16, cu dimensiunea de 36,58 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 2,28 m²; de la 04.02.2019 până la 12.02.2019 în celula nr. 104, numărul de locuri - 22, cu dimensiunea de 50,74 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 2,30 m²; de la 12.02.2019 până în prezent (10.06.2019) în celula nr. 105, numărul de locuri - 16, cu dimensiunea de 36,58 m², fiecărui deținut revenindu-i spațiul de 2,28 m².

La analiza condițiilor de cazare a deținutului, instanța de judecată a făcut trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, care în punctul 464 stipulează că, fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m², care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții.

Prin urmare, instanța de apel a subliniat că, prin prezentarea de către administrația Penitenciarului nr. 13 - Chișinău a datelor privind suprafața celulelor în care inculpatul Lungu D. a fost cazat, ultima a recunoscut aflarea deținutului, pe parcurs a mai mult de un an de zile, în celule în care dispunea de puțin peste 2 m², ceea ce evident, este sub minimul acceptabil.

În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473² alin. (3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculând-se de la 1 la 3 zile de reducere pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. În cazul

constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473² alin. (3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin. (4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, precum și a costurilor și cheltuielilor aferente. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473² alin. (3), preveniții sânt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin. (5) și (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă.

În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Prin prisma prevederilor legale precitate, având în vedere distincția normelor procedural penale aplicabile în dependență de calitatea deținutului la momentul deținerii sale, instanța a reiterat că, Lungu D. s-a aflat în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău în condiții precare de detenție pe o perioadă de **431** de zile.

Astfel, inculpatul Lungu D., pentru perioada de **372** de zile, va beneficia de reducerea stabilită imperativ de către legiuitor, și anume două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, termenul pedepsei definitive stabilite lui Lungu D. prin sentința Judecătorei Chișinău din 03.03.2019 - 4 ani închisoare, să se reducă cu **742 zile (372 zile de arest preventiv x2 zile de închisoare)**, pentru perioada de aflare în arest, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13.

Prin urmare, termenul de pedeapsă definitivă stabilit inculpatului - 5 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis, urmează a fi redus cu **2 ani și 13 zile (742 zile = 2 ani și 13 zile)**.

5. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurenta a invocat că, dispozitivul deciziei pronunțate public la 10.06.2019 (după ieșirea completului din camera de deliberare), nu corespunde cu dispozitivul aceleiași decizii pronunțate motivat și public la 08.07.2019, fapt ce denotă o încălcare a prevederilor art. 249 alin. (3) Cod procedură penală ca stipulează că „Despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată - o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat”.

Potrivit doctrinei juridice motivarea hotărârii trebuie să corespundă întotdeauna cu dispozitivul așa cum acesta a fost întocmit în momentul deliberării, în caz contrar, când dispozitivul hotărârii atacate nu corespunde cu dispozitivul întocmit după deliberare, hotărârea este nulă, deoarece față de soluțiile contradictorii adoptate, nu se poate ști ce pume soluție a pronunțat instanța.

Astfel, necătând la faptul că instanța de apel prin încheierea din 08.07.2019 a corectat pretinsa eroare de calcul efectuată la reducerea pedepsei inculpatului Lungu D. în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod procedură penală, despre acest fapt urma să fie făcută mențiunea în partea rezolutivă a deciziei pronunțate integral la 08.07.2019 de către instanța de apel, fără însă a interveni în vederea întocmirii și

pronunțării unui alt dispozitiv decât cel dat citirii după revenirea din deliberare (dispozitivul pretins a fi fost corectat).

În concluzie, în speță avem două decizii cu două soluții pe marginea examinării apelului a avocatul Căpățină I., în interesele inculpatului Lungu D. privind aplicarea revederilor art. 385 alin. (5), (6) Cod de procedură penală, fiind confuză situația pentru inculpatul care la momentul deliberării i se reduce termenul de pedeapsă cu 216 zile, ca ulterior să constate că de fapt (datorită cărui fapt sau circumstanțe ???) i se reduce termenul cu 742 zile, adică numărul de zile se reduce de aproximativ 3,5 ori de cel inițial.

Totodată, acuzarea a constatat că instanța, la soluționarea cererii ce ține de reducerea, în condițiile normei prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală, termenului pedepsei cu închisoarea, pentru o presupusă încălcare a drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, a apreciat eronat, deoarece la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe care ar atesta că inculpatul Lungu D. s-a aflat în condiții de detenție care au nu corespuns minimului necesar pentru deținerea sa în custodia statului.

În cazul dat, instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a avocatul Căpățină I., în interesele inculpatului și domptând soluția contestată, prin decizia din 10.07.2019 dispunând „În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală din pedeapsa stabilită lui Lungu Dumitru se reduce cu 216 zile”, instanța de apel în mod eronat a apreciat datele din raportul administrației Penitenciarului nr. 13-Chișinău.

Astfel, în concluzia administrației Penitenciarului din 13.03.2019 s-a constatat în ce cameră s-a aflat inculpatul Lungu D., perioada aflării sale în detenție, suprafața camerei de detenție și numărul de locuri, fără a indica câte din acele locuri au fost efectiv ocupate pentru fiecare perioadă în parte, despre care face referire însăși instanța de apel în decizia sa „...starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deținuți din celulele instituțiilor penitenciare la momentul dat ... și, ținând cont de ratele oficiale de ocupare” (a se vedea pct. 120 a decizie).

Subsecvent celor constatate, acuzarea a constatat că concluzia „...datelor privind suprafața celulelor în care inculpatul Lungu D. a fost cazat, ultima a recunoscut aflarea deținutului, pe parcurs a mai mult de un an de zile, în celule în care dispunea de puțin peste 2 m², ceea ce evident, este sub minimul acceptabil”, este una bazată pe presupuneri.

Astfel apărarea nu a adus careva probe prin care să fie stabilit că inculpatului i s-a călcat dreptul la condițiile de detenție, garantate de art.3 CoEDO, făcând referire „... la condițiile proaste de detenție în Penitenciarul nr.13, în special din cauza suprapopulării, Condițiilor anti sanitare și a cantității și calității foarte proaste a hranei servite deținuților”, ele având mai mult un caracter declarative.

Totodată, la materialele cauzei lipsesc careva probe care ar confirma faptul că inculpatul în perioadele deținerii sale în penitenciar ar fi înaintat careva plângeri în adresa administrației penitenciarului unde a fost deținut sau/și în adresa avocatului poporului, prin care să indice că condiții de detenție în care se află sunt inumane sau

degradante și/sau lipsă/calitatea asistenței medicale; fapt neconstatat nici în cererea sa de apel nu face referire a acest aspect.

Pe aceeași dimensiune de menționat că, nu au fost prezentate careva probe din care ar rezulta că pe parcursul detenției în Penitenciarul nr.13-Chișinău, celulele în care se deținea inculpatului Lungu D. erau suprapopulate, în sensul că toate paturile erau ocupate de deținuți.

Instanța de apel a constata că, având în vedere distincția normelor procedural penale aplicabile în dependență de calitatea deținutului la momentul deținerii sale, Lungu D. s-a aflat în Penitenciarul nr. 13-Chișinău în condiții precare de detenție pe o perioadă de 431 pe zile, ca ulterior, să stabilească că inculpatul Lungu D., pentru perioada de 372 de zile, va beneficia de reducerea stabilită imperativ de către legiuitor.

Acuzarea a constatat că instanța de apel în mod eronat a calculat ca durata perioadei de detenție perioada de la 04.03.2019 data pronunțării sentinței de condamnare a inculpatului până la 10.06.2019 data deciziei instanței de apel - perioadă când inculpatul deja își ispășea propriu-zis pedeapsa.

Respectiv, reieșind din cele sus expuse Lungu D. nu s-a aflat mai mult de un an le zile în condiții precare de detenție pe parcursului a mai mult de un an de zile (a se vedea f.d. 122-125, vol. I; f.d. 133-136 vol. I; f.d. 163 pct. 6 din nota informativă a rechizitoriului; f.d. 93-9 vol. III; f.d. 107-114, vol. III; f.d. 146-15, vol. III; f.d. 201-209, vol. I; f.d. 228-234, vol. I).

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Brăteanu Veaceslav, în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii parțiale a cererii inculpatului Lungu D. în baza art. 385 alin. (4), (5) Cod de procedură penală, și în partea respingerii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Lungu D. să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f), 217¹ alin. (3) lit. b), f) Codul penal la 3 ani și 4 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu reducerea din termenul de pedeapsă stabilit, în temeiul art. 385 alin. (4), (5) Cod de procedură penală - 346 zile de închisoare.

Recurentul a invocat că, prima instanță a hotărât să-i stabilească, prin aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, cu sentința Judecătorei Chișinău din 28.04.2017, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința Judecătorei Chișinău din 28.04.2017, Lungu D. a fost pedepsit la 2 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei numită a fost suspendată condiționat pe un termen de 1 an. Lungu D. a săvârșit infracțiunea la vârsta sa de 19 ani.

La 20.12.2017 au intrat în vigoare prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$.

Astfel, pedeapsa lui Lungu D. potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017 și ținând cont de reducerea termenului în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal, rezultă a fi de 1 an și 4 luni.

Reieșind din cele sus-menționate, apelantul a considerat că instanța de apel urmează să stabilească pedeapsa definitivă, prin cumul parțial de sentințe, ținând cont de pedeapsa rezultată din sentința Judecătoriei Chișinău din 28.04.2017, de 1 an și 4 luni.

În aceeași ordine de idei, se constată că infracțiunea pentru care este a fost învinuit inculpatul în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, a fost comisă până la vârsta acestuia de 21 de ani.

În atare circumstanțe, aplicabilitatea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$.

Respectiv, prima instanță urma să reducă $\frac{1}{3}$ din maximul pedepsei aplicate lui Lungu D. în prezenta cauză penală.

Prima instanță nu a luat în considerare șirul circumstanțelor atenuante prezente în cauza penală.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante sunt: starea gravă de sănătate a inculpatului, care a fost dovedită prin probe directe, pertinente și concludente, și anume actele medicale anexate în acest sens la materialele dosarului penal; educația sportivă a inculpatului care a fost dovedită prin probe directe, și anume diplomele acestuia. Iar aceste probe dovedesc și posibilitatea reală de a-și corija comportamentul; săvârșirea infracțiunii de către o persoană care nu a atins vârsta de 21 de ani; recunoașterea vinovăției.

În instanța de judecată, inculpatul a solicitat examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanța judecătorească admis examinarea cauzei penale în această procedură simplificată.

Instanța judecătorească a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat.

Ori, Lungu D. nu are antecedente penale, sunt un șir de circumstanțe atenuante, și-a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, cauza penală în privința lui a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, are la întreținere un copil minor, la locul de trai se caracterizează pozitiv conform caracteristicii, la muncă se caracterizează pozitiv conform caracteristicii.

Astfel, constatăm că neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu corespunde criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave, iar în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 13) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse

individualizate contrar prevederilor legale, a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. În corespundere cu art. 420 alin. (3) Cod de procedură penală, recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel se consideră făcut și împotriva încheierilor acesteia, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea hotărârii recurate.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită. În toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. Potrivit art. 229 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, sau poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform hotărârilor atacate (*pct. 4. – 4.2 din decizie*):

a) în dispozitivul inițial al deciziei este indicat că: *„din pedeapsa stabilită lui Lungu Dumitru se reduce 216 zile. Termenul se calculează din momentul pronunțării deciziei - 10.06.2019, cu includerea timpului arestării preventive din 05.04.2018 -*

10.06.2019”, în dispozitivul încheierii de corectare a erorii de calcul este menționat sumar că: „*se substituie sintagma „...216 (două sute șaisprezece) zile ...” cu sintagma „...742 zile...” și se exclude sintagma „...cu includerea timpului arestării preventive din 05.04.2018 - 10.06.2019...”*, iar în dispozitivului deciziei motivate este specificat divergent, neclar și suplimentar că: „*din pedeapsa stabilită lui Lungu Dumitru se reduce cu 742 zile, echivalentul a 2 ani și 13 zile. Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Lungu Dumitru se calculează din momentul pronunțării deciziei - 10.06.2019*”.

Mai mult, în descriptivul deciziei sunt incluse concluzii la fel de divergente și neclare, cum ar fi că: „*Lungu D. s-a aflat în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău în condiții precare de detenție pe o perioadă de 431 de zile. Astfel, inculpatul Lungu D., pentru perioada de 372 de zile, va beneficia de reducerea stabilită **imperativ** de către legiuitor, și anume două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, termenul pedepsei definitive stabilite lui Lungu D. - 4 ani închisoare, să se reducă cu 742 zile (372 zile de arest preventiv x2 zile de închisoare)*” – ori, corect ar fi 744 zile - „*pentru perioada de aflare în arest, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13. Prin urmare, termenul de pedeapsă definitivă stabilit inculpatului - 5 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis, urmează a fi redus cu 2 ani și 13 zile (742 zile = 2 ani și 13 zile)*” – dar după care formulă?

Prin urmare, actele enunțate denotă o divergență vădită și neclaritate absolută în aspectul aplicării prevederilor art. 385 Cod de procedură penală;

b) în descriptivul deciziei lipsește cu desăvârșire argumentarea soluției din dispozitiv că: „*Se încasează de la Lungu Dumitru Dumitru în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680 lei*”.

Astfel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

c) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3. - 3.2.** și **5., 5.1.** (pct. 3. – 5.2. din decizie).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acestea fiind este expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei și încheierii contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, și de avocatul Brăteanu Veceslav, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019 și încheierea din 08 iulie 2019 în privința inculpatului Lungu Dumitru XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 24 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Dumitru Mardari
Maria Ghervas